

“Ik heb zelf mijn urne ontworpen”

MIEK TRACHT HET BESTE TE MAKEN VAN HAAR LAATSTE DAGEN

BESLARE ◦ Miek Bourgeois (54) vecht al twee jaar tegen kanker, maar de ziekte laat zich jammer genoeg niet verslaan. Ze wou in het pinksterweekend haar huwelijksgeloften met haar man en zielsverwant Jef Germonprez (65) hernieuwen, maar heeft dat vroegd. “Ik voel dat ik geen tijd meer heb”, zegt ze.

DOOR DAISY LAPEIRE

“Maandag verhuizen we naar het palliatief centrum van AZ Groeninge in Kortrijk”, zegt Jef, op één van de laatste dagen dat hij nog met zijn Miek thuis woont. “Donderdag kreeg Miek nog chemo, maar ze besliste om ermee te stoppen omdat het toch niet meer werkt. Ze krijgt nu geen behandeling meer, alleen nog pijnstillers.” Miek knikt: “Het is het laatste eind. Het wordt rustiger voor Jef, hij maakt het tenslotte al twee jaar mee.”

“Er is meestal een wachtlijst, maar er waren net een paar kamers vrij”, vult Jef aan. Hij verhuist mee met Miek naar de palliatieve afdeling. “Het is er heel huiselijk. We kunnen eten wanneer we willen, op ons eigen ritme. Miek kan wel al een tijd niet meer eten, maar voor mij is het gemakkelijker. We kunnen tussendoor nog naar huis komen of een uitstapje doen. Dat kan daar allemaal.”

INTIEME CEREMONIE

“De laatste tijd werden we geholpen door een hele goeie thuisverpleegster, die alleen kankerpatiënten verzorgt. Ze ziet eruit als een *sjiek poppemieke*, maar is heel zorgzaam en leeft mee”, vertelt

Jef. “Ze staat in nauw contact met de afdeling oncologie en de dokters.” “Ik heb wonden aan mijn keel waar de kanker zich uitwendig voortzet en zij kan daarmee overweg”, legt Miek uit.

Miek en Jef hadden gepland om tijdens het pinksterweekend hun huwelijksgeloften te hernieuwen met een Keltische ceremonie in

“Drukte kost me nu letterlijk dagen van mijn leven, en ik heb er al niet zoveel meer...”

aanwezigheid van familie, vrienden en kennissen. “Maar ik voel dat ik geen tijd meer heb”, vreest Miek. Drukte kan ze niet meer aan. Daarom zal de ceremonie nu vroeger en in besloten kring plaatsvinden. “Bij studio Brichard, bij onze vrienden Kathy Vandamme en Richard Boel, een bevriend koppel en misschien nog twee mensen”, legt Jef uit. “De ceremonie wordt geleid door druïden. Er zijn nog mensen die erbij willen zijn, ook de media,

maar dat staan we niet toe. We zijn toe aan rust.” Miek knikt: “Drukte kost me nu letterlijk dagen van mijn leven en ik heb er al niet zoveel meer...”

“Ik bekijk het einde positief”, vertelt Miek. “Aan de andere kant moet ik Jef loslaten, dat vind ik het ergste...” Praten is voor Miek heel moeilijk geworden. De kanker zit verspreid in haar keel en kaak, maar ze laat zich niet kennen en bereidde alles rond haar dood voor: “We maakten zelf de rouwkaartjes, de ceremonie en crematie zijn geregeld, ik ontwierp zelf mijn urne...”

KELTISCHE NUMMERS

Jef: “Miek en ik hebben samen de teksten geschreven en de muziek gekozen. Ik moet alleen met de computer nog het draaiboek maken voor de crematie.” Joris Vermeulen brengt als vriend des huizes enkele eigen nummers op de crematie die een Keltische toets zal hebben. “Mensen mogen dan ook iets meegeven met Miek, een boodschap of een voorwerp. Haar

wol en haken gaan mee en ik geef ook wat haren mee van mij.”

“Ik weet niet hoe het zal zijn, maar het zal zeker beter zijn dan hier”, weet Miek. “We kunnen als mens met onze hersenen veel te weinig omvatten. Er is veel meer, een grotere dimensie. In de oudheid zag de mens dat beter in. Op mijn favoriete plek in het bos hier wat verder, voel ik een sterke energie, en op mooie momenten ook de aanwezigheid van mijn zoon - die door zelfdoding stierf - en van mijn vader. Mijn

zoon zei me dat eens je ginder bent, het heel zwaar is om terug te komen. Het heeft geen zin om er nu over te denken hoe het er ginder uitziet, het komt toch en Jef komt wel achter.”

WONING HERINRICHTEN

Als ze niet te moe is en op momenten dat het haar lukt om zich te concentreren, schrijft Miek zaken van zich af en geniet ze met haar Jef van kleine, mooie momenten. Gaandeweg nam en neemt ze afscheid van wat voor haar belangrijk is: haar plaatsje in het bos, de zes katten, de Keltische festivals en marktjes...

Samen met Miek besprak Jef ook hoe hun woning opnieuw ingericht zal worden eens zij er niet meer zal zijn. “Boven komt een atelier, beneden wordt slaaperuimte, daar komt een kast...”, toont Jef. “De zus van Miek, Katrien, en een vriendin komen achteraf opruimen.” Enkele spullen van Miek werden beloofd aan bepaalde mensen, andere zaken worden weggeschonken. Na de crematie krijgen vrienden en kennissen een flyer die Jef en Miek ontwierpen en die helemaal weer geeft hoe ze zijn: innig samen en verbonden via aarde, water, vuur en lucht.

“Onze tijd samen was misschien maar kort, maar we leefden drie keer zo intens als anderen”, besluiten ze.

Miek en Jef: “We leefden drie keer zo intens als anderen.” (Foto DL)

Scapa Sports Iron Kid @ Sportoase Duinenwater

vrijdag 21 en zaterdag 22 augustus
voor 990 kids van 3 tot 12 jaar
4 leeftijdscategorieën • 24 startreeksen

Inschrijvingen tot 31 juli of tot een categorie volzet is.

Sportdienst Knokke-Heist • E. Verheyestraat 14, 8300 Knokke-Heist
050 630 480 • sport.knokke-heist.be • ironkid@knokke-heist.be

